

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců Mgr. Kateřiny Kozákové a Mgr. Ondřeje Hrabce ve věci

žalobců: a) **P. N.**
bytem X

b) **Z. N.**
bytem X

proti
žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**
se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1 – Staré Město

za účasti: **Městská část Praha 11**
se sídlem Ocelíkova č.p. 672/1, 149 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2024, č. j. MHMP 566374/2024,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobci **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Úřad Městské část Praha 11 (dále „prvoinstanční správní orgán“ nebo „stavební úřad“) svým rozhodnutím ze dne 13. 7. 2023, č. j. MCP11/23/045360/OV/Bal (dále „prvoinstanční rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o odstranění stavby“) podle ustanovení § 129 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) nařídil žalobcům, jako vlastníkům, odstranění stavby s názvem „*Oplocení mezi pozemky parc. č. XA a XB, XC a XD k. ú. X*“ X, X, X (dále též „stavba plotu“). Žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 4. 2024, č. j. MHMP 566374/2024, zamítl následně podané odvolání žalobců a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podali žalobci dne 20. 5. 2024 žalobu.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. **Žalobci** v žalobě uvádějí, že účelem stavby plotu byla snaha o snížení hlukové zátěže a zamezení či omezení negativních dopadů hřišť, umístěných v těsné blízkosti rodinného domu žalobců. Tato hřiště přitom byla postavena bez řádně schválené projektové dokumentace a bez souhlasného stanoviska OHS. Napadené rozhodnutí žalobci vnímají jako nesprávné a nespravedlivé. V případě komplexu hřišť je totiž navrhován pasport stavby a v případě stavby plotu se rozhodne o jeho odstranění. Za zvlášť paradoxní považují skutečnost, že v případě, kdy by takové oplocení vybudoval investor a vlastník hřiště, s dobrou vůlí oddělit tímto způsobem užívaný venkovní prostor, bylo by možné takové oplocení ponechat.
3. **Žalovaný** uvedl, že v uvedené věci je podstatné, že stavba plotu byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu a nebyla ani dodatečně povolena (žádost žalobců o dodatečné povolení stavby byla zamítnuta rozhodnutím stavebního úřadu sp. zn. OV/00/017036/Bal, č.j. MCP11/22/051818/OV/Bal ze dne 7.9.2022, přičemž odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo žalovaným odmítnuto jako opožděné). V rámci řízení o odstranění stavby lze namítat pouze nesplnění podmínek podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Žalobní námitky žalobců věcně směřují do řízení o dodatečné povolení stavby. Za nedůvodnou žalovaný považuje rovněž námitku nerovného přístupu. Žalobci provedli stavbu plotu bez řádného povolení a teprve následně požádali o její dodatečné schválení, kterému nebylo vyhověno. Proto prvoinstanční správní orgán nařídil odstranění stavby plotu. Žalovaný ve všech případech postupuje v souladu se zákony a ostatními stavebními předpisy bez ohledu na to, kdo je stavebníkem.
4. **Městská část Praha 11** jako osoba na řízení zúčastněná se k žalobě nevyjádřila.

III. Shrnutí skutkových zjištění

5. Dne 9. 2. 2022 stavební úřad na základě podnětu a ze skutečností zjištěných vlastní úřední činností oznámil zahájení řízení o odstranění stavby plotu. Žalobci dne 23. 3. 2022 podali u stavebního úřadu žádost o dodatečné povolení stavby plotu. Stavební úřad proto řízení o odstranění stavby přerušil. Dne 7. 9. 2022 stavební úřad rozhodnutím č.j. MCP P11/22/051818/OV/Bal žádost žalobců o dodatečné povolení stavby plotu zamítl. Proti tomu rozhodnutí podali žalobci odvolání, které žalovaný svým rozhodnutím ze dne 19. 12. 2022, č.j. MHMP 2189370/2022 zamítl. Dne 9. 1. 2023 stavební úřad žalobcům oznámil, že v řízení o odstranění stavby plotu pokračuje. Žalobci proti pokračování řízení

Shodu s prvopisem provedla S. K.

o nařízení odstranění stavby podali dne 17. 1. 2023 námitky, v nichž argumentovali účelností a nezbytností stavby plotu. Dne 13. 7. 2023 stavební úřad vydal prvoinstanční rozhodnutí, jímž nařídil stavbu plotu odstranit. Podstatnou skutečností, pro kterou tak učinil, bylo zjištění, že stavba plotu nebyla povolena, a to ani v rámci řízení o dodatečném povolení stavby. Stavební úřad v rámci vypořádání námitek žalobců zopakoval svou argumentaci uvedenou již v rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby, tedy, že obě hřiště byla v dané lokalitě umístěna v souladu s platným územním plánem dříve, než došlo k přisloučení části pozemků žalobců [pruh pozemku v šířce cca 7 m vedoucí podél hřiště byl připojen k pozemku žalobců územním rozhodnutím ze dne 30. 3. 2016, č.j. MCP11/16/018619/OV/Krt (dále „územní rozhodnutí“)], žalobci po celý čas o existenci hřišť věděli a v územním rozhodnutí byli na tuto skutečnost upozorněni. Pruh přisloučeného pozemku byl dle ortofotomapy z roku 2010 až 2012 hustě pokryt zelení (zejména keři) a pozemek žalobců byl tak částečně odhlučněn. V přičleněné části pozemku č. parc. XA, k. ú. X vede kanalizační splašková stoka 600/1100 mm, s ochranným pásmem 3,5 m od vnějšího obrysu potrubí na obě strany, nesmí zde být umístovány žádné stavby a nesmí být vysazovány trvalé porosty. Ke stoce musí být zajištěn přístup ze strany PVK, a.s. pro případ likvidace havárie. I o této skutečnosti žalobci při dělení a scelování pozemků dobře věděli, a ještě byli na tuto skutečnost upozorněni v územním rozhodnutí. Přesto k přisloučení pozemků přistoupili a následně došlo k likvidaci zeleně na tomto pruhu pozemku, která zejména v teplých měsících roku výrazně tlumí hluk. Žalobci se tedy o své vlastní vůli přiblížili ke zdroji hluku a odstranili dosavadní hlukovou clonu. Nyní se domáhají ochrany před hlukem, který by se jim hůře uplatňoval za doby, kdy hranice pozemku č. parc. XA k. ú. X ještě přímo nesesedla s pozemkem hřiště. Existence nadlimitního hluku přitom nebyla prokázána ani v řízení o dodatečném povolení stavby. Západní část stavby plotu je nepochybně umístěna v ochranném pásmu vodního díla. Za vzniklou situaci jsou plně odpovědní žalobci, kteří již dne 27. 8. 2020 byli stavebním úřadem upozorněni, že oplocení z panelových dílců do výšky 2,5 m je nepovolitelné. Doporučeno bylo zvolit přírodnější charakter oplocení v souladu s místními zvyklostmi, např. drátěný plot doplněný o zeleň. Poukazovali-li žalobci, že v případě mateřské školy byl povolen neprůhledný plot vyšší, stavební úřad uvedl, že v tomto případě byl dán zvláštní účel, tedy ochrana dětí v mateřské škole. Tento účel není v případě stavby rodinného domu naplněn. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podali žalobci odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím. K odvolacím námitkám žalobců uvedl, že tyto se týkají problematiky způsobu provedení, výšky a neprůhlednosti oplocení, souladu s platným územním plánem, povolení stavby sousedních hřišť, přisloučení pozemku a hlukové studie a nesměřují tak do řízení o odstranění stavby, ale do řízení o dodatečném povolení stavby sp. zn. OV/22/017036/Bal, které již bylo pravomocně ukončeno.

IV. Jednání

6. Při ústním jednání konaném dne 13. 8. 2025 žalobkyně b) poukázala na historii celé věci a dále setrvala na argumentaci rekapitulované shora. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.
7. Soud neprovedl žalobci navržené důkazy listinami, které jsou součástí spisového materiálu, neboť z něj při přezkumu zákonnosti rozhodnutí žalovaného vychází a správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008–117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS). Soud k důkazu provedl dopis žalobců starostce MČ Praha 11 ze dne 29. 5. 2023, nicméně z něj nevyvodil žádné

Shodu s prvopisem provedla S. K.

skutečnosti relevantní pro posouzení věci, neboť z jeho obsahu toliko vyplývá, že jde o žádost o podporu zachování stávajícího stavu. Soud naopak k důkazu neprovedl přípisy Hygienické stanice hlavního města Prahy ze dne 1.7. 2009 nazvaný stížnost okolních obyvatel na hluk z provozu veřejného hřiště, ze dne 6. 12. 1993, nazvaný stížnost na umístění dětského hřiště pro neorganizovanou tělovýchovu, a ze dne 30. 3. 1994, nazvaný vyjádření k stížnosti na hlučnost z provozu dětského hřiště mezi ul. Nad úpadem a Hostivařským areálem, neboť z žalobních tvrzení lze dovodit, že jde o přípisy podporující tvrzení o „černé“ stavbě hřiště, tedy o tvrzení, jež s napadeným řízením souvisí toliko okrajově a vypořádání žaloby nejsou rozhodující. Ze stejného důvodu pak soud k důkazu neprovedl ani sdělení Úřadu Městské části Praha 11 ze dne 1. 6. 2020, čj. MCP11/20/028496/OV/Bu.

8. K návrhu žalobců na účast starostky MČ Praha 11, PhDr. Z., a místostarostky MČ Praha 11, Mgr. H., na projednávání žaloby soud sděluje, že Městská část Praha 11 je osobou na řízenou zúčastněnou a z toho titulu byla soudem obeslána k jednání, které se konalo dne 13. 8. 2025. Je pak na osobě na řízení zúčastněné, zda a které konkrétní osoby vyšle na soudní jednání, aby ji zastupovaly.

V. Posouzení žaloby

9. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobci vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
10. Žaloba není důvodná.
11. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona *stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.*
12. V řízení o odstranění stavby je stavební úřad oprávněn posuzovat pouze to, zda je stavba provedena bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazujícího anebo v rozporu s ním, a zda stavba nebyla dodatečně povolena. S tím souvisí i okruh námitek, které mohou být uplatněny. Účastník může namítat pouze toliko, že nejsou splněny podmínky § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, tedy že stavbu prováděl v souladu s rozhodnutím vydaným podle stavebního zákona nebo že stavba byla dodatečně povolena. Pro vydání rozhodnutí je podstatné pouze to, že uvedená stavba byla provedena bez rozhodnutí či opatření vyžadovaného stavebním úřadem a nebyla povolena ani dodatečně (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 11. 2018, čj. 9 As 368/2017-48, body 18 a 19, a rozsudek NSS ze dne 11. 4. 2013, čj. 7 As 154/2012-26).
13. K obdobnému závěru dospívá i odborná literatura, za které vyplývá, že *„zásadním důvodem pro vydání rozhodnutí o odstranění uvedených staveb je (...) skutečnost, že se v konkrétním případě jedná o stavbu ‚nepovolenou‘, nikoli zjištění, že je stavba například v rozporu s územně plánovací dokumentací nebo v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu. Posouzení, zda stavebník prokázal soulad stavby s podmínkami § 129 odst. 3 StavZ, stavební úřad provádí výlučně v rámci řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby, byla-li taková*

Shodu s prvopisem provedla S. K.

žádost podána, nikoli v řízení o odstranění stavby vedeném z úřední pravomoci stavebního úřadu. Stavební úřad odstranění stavby provedené bez příslušného povolení vyžadovaného stavebním zákonem nebo v rozporu s ním nenařídí pouze v případě, že bude stavba dodatečně povolena v řízení o žádosti o dodatečné povolení.“ (MACHÁČKOVÁ, Jana a kol. Stavební zákon. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 954.)

14. Ze správního spisu vyplývá, že stavba plotu žalobců nebyla v minulosti povolena a tento nedostatek nebyl zhojen ani vydáním dodatečného stavebního povolení. Ostatně ani žalobci v žalobě proti této skutečnosti nijak nebrojí. Stejně tak nenamítají, že by na stavbu plotu stavebního povolení či jiného opatření stavebního úřadu nebylo zapotřebí.
15. Žalobci žalovanému v žalobě v zásadě toliko vytýkají nerovný přístup, který spatřují v tom, že v případě jejich stavby plotu stavební úřad nařídil jeho odstranění, zatímco v případě hřišť usuzují na jejich dodatečné povolení.
16. Žalobci uplatněné žalobní námitky jsou dílem ryze obecné a hypotetické, dílem věcně nerelevantní. Soud v této souvislosti připomíná, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“* (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).
17. Žalobci svůj předpoklad o nerovném zacházení nezakládají na žádných konkrétních skutečnostech, naopak stavební úřad v prvoinstančním rozhodnutí důkladně a zcela nad rámec nezbytně nutného odůvodnění vysvětlil, z jakého důvodu je odstranění stavby plotu nařizováno, včetně vyčerpávající informace o důvodech zamítnutí žádosti o jeho dodatečné povolení. Ve stejné míře obecnosti, v jaké jsou vzneseny žalobní námitky, proto soud toliko opakuje, že ze správního spisu nevyplývají žádné okolnosti svědčící o tvrzeném nerovném přístupu správních orgánů ve vztahu k žalobcům a ve vztahu k vlastníkovi obou hřišť. Stavební úřad v prvoinstančním rozhodnutí důkladně a srozumitelně důvody svého rozhodnutí vysvětlil, přičemž soud v této souvislosti na podrobné odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí odkazuje a ztotožňuje se s žalovaným, že žádné skutečnosti v dané věci nesvědčí o nerovném přístupu správních orgánů k žalobcům oproti vlastníkovi hřišť.
18. Namítají-li žalobci, že účelem stavby plotu byla snaha o snížení hlukové zátěže a zamezení či omezení negativních dopadů hřišť, umístěných bez řádně schválené projektové dokumentace a bez souhlasného stanoviska OHS, v těsné blízkosti rodinného domu žalobců, soud uvádí, že tyto námitky nejsou věcně relevantní. V řízení o odstranění stavby totiž není prostor zkoumat, zda jiná stavba byla umístěna v souladu se zákonem či nikoli, byť právě tato stavba může být příčinou nelegální stavby žalobců. Tyto námitky měly být uplatněny v řízení o dodatečném povolení stavby.
19. S ohledem na závažnost zásahu do práv vlastníka stavby je stavebníkovi či vlastníkovi stavby dána možnost požádat o dodatečné povolení stavby podle § 129 odst. 3 stavebního zákona, v němž žadatelé mohou zvrátit odstranění stavby tím, že splní podmínky pro její dodatečné povolení. V nyní projednávané věci žalobci této možnosti využili, ale jejich žádost byla stavebním úřadem zamítnuta.

Shodu s prvopisem provedla S. K.

20. Pro posouzení věci je tedy podstatné, že správní orgány dospěly k závěru, že stavba plotu byla provedena bez stavebního povolení anebo opatření stavebního úřadu a tento nedostatek nebyl ke dni vydání napadeného rozhodnutí napraven. Sami žalobci přitom závěr o nutnosti stavebního povolení či jiného opatření stavebního úřadu ke stavbě plotu nijak nerozporovali.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

21. Městský soud uzavírá, že neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu žalobců jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žádný z žalobců v řízení úspěch neměl, proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.
23. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil plnění žádné povinnosti, proto dle § 60 odst. 5 s. ř. s. nemá právo na náhradu nákladů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 13. srpna 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem provedla S. K.